

iber:Camera

musicaeterna
teodor currentzis
direcció

wagner / maazel

dilluns, 2 de febrer del 2026, 20 h
l'auditori

FUNDACIÓ
VILA CASAS

**aquest programa
ha estat possible gràcies
al suport de la fundació vila casas**

UNA COL·LECCIÓ PERMANENTMENT CANVIANT

NOVA PERMANENT DE PINTURA
ESPAI HOMENATGE ANTONI VILA CASAS

MUSEU CAN FRAMIS
C. ROC BORONAT, 116-126 (BARCELONA)

Rafel G. Bianchi, El col·leccionista absent III, 2022

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

www.fundaciovilacasas.org

Richard Wagner

(1813 - 1883)

(arr. Lorin Maazel, 1987)

L'anell sense paraules

Das Rheingold (L'or del Rin)

I. Vorspiel. Auf dem Grunde des Rheins (Preludi. A les profunditats del Rin)

II. Einzug der Götter in Walhall (L'entrada dels déus al Valhalla)

III. Nibelheim (La llar dels nibelungs)

IV. Donners Hammerschlag (El cop de martell de Donner)

Die Walküre (La Valquíria)

I. Siegmund und Sieglinde (Sigmund i Sieglinde)

II. Der beiden Flucht (La fugida d'ambdós)

III. Wotans Zorn (La fúria de Wotan)

IV. Walkürenritt (La cavalcada de les valquíries)

V. Wotans schmerzlichen Abschied von Brünnhilde und Feuerzauber (L'adeu de Wotan i música del foc màgic)

Siegfried (Sigfrid)

I. Mimes angsterfülltes Zittern (Mime atemorit)

II. Siegfried schmiedet sein Schwert (Siegfrid forja l'espasa màgica)

III. Waldweden (Murmuris del bosc)

IV. Siegfried erschlägt den Drachen Fafner (Sigfrid mata el drac Fafner)

V. Fafner Klagelied (El lament de Fafner)

Götterdämmerung (El capvespre dels déus)

I. Morgenröte. Siegfrieds und Brünnhildes Leidenschaft (L'alba. La passió de Sigfrid i Brunilda)

II. Siegfrieds Rheinfahrt (El viatge de Sigfrid pel Rin)

III. Hagen ruft auf dem Stierhorn seine Mannen herbei (Hagen convoca els seus homes amb el corn de bou)

IV. Siegfried und die Rheintöchter (Sigfrid i les filles del Rin)

V. Siegfrieds Tod und Trauermarsch (Mort de Sigfrid i marxa fúnebre)

VI. Brünnhildes Opfer und Erlösung (La immolació de Brunilda)

duració aproximada del concert: 75 minuts (sense pausa)

coproduït amb: **L'AUDITORI**

musicAeterna

L'Orquestra musicAeterna és un dels conjunts russos més demandats en el panorama internacional actual. Es caracteritza per traspasar constantment els límits de les seves possibilitats creatives en el camp de la música antiga en interpretacions històricament informades, clàssics acadèmics i música contemporània.

L'orquestra va ser fundada pel director Teodor Currentzis el 2004 a Novosibirsk, de 2011 a 2019 va formar part de la programació del Teatre d'Òpera i Ballet de Perm. El 2019, Dom Radio a Sant Petersburg es va convertir en la residència creativa de musicAeterna, on es va establir un centre cultural interdisciplinari per iniciativa del mestre Currentzis.

Sota la seva direcció, musicAeterna realitza gires periòdiques per Europa i per tot el món, actuant en els llocs més prestigiosos. El 2017, musicAeterna es va convertir en la primera formació musical russa a obrir el programa principal del Festival de Salzburg. L'orquestra ha participat a més en altres festivals internacionals com RUHR-triennale, Festival Klara de Brussel·les, Festival d'Aix-en-Provence, Diaghilev PS de Sant Petersburg i Festival Diaghilev de Perm.

Les seves gravacions de Mozart, Mahler, Beethoven, Txaiovski, Rameau i Stravinsky han rebut grans elogis de la crítica musical i han estat guardonades amb prestigiosos premis, com l'ECHO KLASSIK, Edison Klassiek, Japanese Record Academy Award i BBC Music Magazine's Opera Award.

Teodor Currentzis

Teodor Currentzis és el fundador i director artístic de l'Orquestra i Cor musicAeterna. De 2018 a 2024 va ser director titular de l'Orquestra Simfònica de la SWR. El 2022 va fundar l'orquestra Utopia, i es va convertir en el seu Director Artístic.

Currentzis va néixer a Grècia, on va començar a estudiar música. El 1994 va ingressar al Conservatori Estatal de Sant Petersburg per a estudiar amb el llegendari professor Ilya Musin.

El 2004, Teodor Currentzis va fundar l'Orquestra i Cor musicAeterna. Juntament amb musicAeterna, treballa la música sacra medieval, òpera barroca i peces experimentals de compositors moderns d'avantguarda, incloses partitures que ell mateix ha encarregat específicament.

El mestre Currentzis realitza regularment gires per Europa i el món amb actuacions en nombroses sales de prestigi, com la Filharmònica de Berlín, l'Elbphilharmonie d'Hamburg, la Filharmònica de Munic, la Filharmònica de París, El Konzerthaus de Viena, l'Auditori Nacional de Música de Madrid, el Palau de la Música Catalana, L'Auditori, el Festspielhaus de Baden-Baden i La Scala. Com a director d'escena i director musical, Teodor Currentzis ha treballat amb els principals teatres d'òpera, com l'Òpera de París, la Bayerische Staatsoper, l'Opernhaus Zürich, el Teatre Reial i el Teatre Bolshoi. També ha col·laborat amb les figures clau del teatre occidental modern: Robert Wilson, Romeo Castellucci, Peter Sellars, Dmitri Tcherniakov i Theodoros Terzopoulos, entre altres.

És artista resident del Festival de Salzburg, així com del Festival RUHRtriennale i dels festivals de Lucerna i Aix-en-Provence. Des de 2012 és també Director Artístic del Festival Diaghilev, que se celebra en Perm, ciutat natal del famós empresari Serguei Diaghilev.

Sota la direcció de Teodor Currentzis, musicAeterna ha gravat amb Sony Classical obres de Mozart, Mahler, Beethoven, Txaikovski, Rameau i Stravinsky. Aquestes gravacions han rebut prestigiosos premis de música, com l'ECHO Klassik, Edison Klassiek, Japanese Record Academy Award i BBC Music Magazine's Opera Award.

El “Cicle de l’anell” o “L’anell del nibelung” és el nom amb què es coneix el conjunt de quatre òperes de Richard Wagner que comença amb L’or del Rin, segueix amb La Valquíria i Sigfrid i acaba amb El capvespre dels déus. Wagner va trigar més de vint-i-cinc anys a completar-les i la interpretació de totes quatre, una darrere l’altra, supera les 14 hores de música. La història que s’explica al llarg del cicle és èpica i, en alguns moments, enrevessada. Les intervencions vocals ens van conduint a través de personatges mitològics, les relacions entre ells, l’amor, l’odi, la venjança, el destí...

L’any 1987 el director Lorin Maazel va decidir fer una obra simfònica —sense paraules— que condensés la música que hi ha al llarg de les quatre òperes. Una mena de suite orquestral que presentés els instruments com a protagonistes (els que normalment queden amagats al fossar del teatre d’òpera) del llenguatge expressiu i intens de Wagner. Quan va posar-se mans a l’obra va autoimposar-se quatre premisses: seguir l’ordre cronològic de les òperes sense interrupcions, crear transicions harmòniques entre elles, triar seccions instrumentals i, en el cas de les parts cantades, substituir la veu per instruments i, finalment, utilitzar únicament la música de Wagner amb tota la seva riquesa harmònica i tímbrica. El resultat és una obra monumental de 75 minuts de durada que no substitueix les òperes —no és aquesta la seva intenció—, però sí que ens n’apropa el contingut dramàtic i, sobretot, el contingut musical.

Wagner va tenir sempre molt present el llenguatge orquestral. Per a ell, l’orquestra és un dels grans protagonistes de les seves òperes. Sovint va requerir orquestres enormes

per a interpretar la seva música, amb instruments ideats per ell mateix com la “tuba wagneriana”, i per això no és estrany que ja a la seva època, autors com Hermann Zumppe —col·laborador de Wagner— fes arranjaments instrumentals de parts de les òperes wagnerianes, o que Leopold Stokowski, quan va fer-se càrrec de l’Orquestra de Filadèlfia l’any 1912, comencés a arranjant música de Wagner i a programar-la “sense paraules” sota el nom genèric de “síntesis simfòniques”.

En la proposta de Maazel primer sonen les notes de l’obertura de L’or del Rin i s’acaba amb els darrers acords del Capvespre. En mig no hi falten els diferents leitmotius que descriuen els personatges i encara que no estiguem entrenats en el reconeixement d’aquests motius musicals, l’obra flueix perfectament sense necessitat que el públic sàpiga quina situació es representa en cada moment. Hi sentirem el motiu del riu, el de l’espasa, el de Sigfrid, el del drac... La música va enllaçada, sense interrupció ni moviments com podria ser el cas de les simfonies. Aquí, la narració musical respon al principi wagnerià de “la melodia infinita” al servei de la continuïtat dramàtica.

Encara que no cal saber l’argument de les quatre òperes per poder gaudir d’aquest Anell sense paraules, intentarem fer un resum de les 14 hores del drama líric en poques línies. La primera òpera explica que a les profunditats del Rin tres ondines custodien un tresor d’or. El nan nibelung Alberic roba aquest or i forja un anell. El déu Wotan deu un pagament als gegants que li han construït el Valhalla, així que li roba l’anell a Alberic i el dona als gegants. Els gegants es barallen entre ells per que-

dar-se l'anell. Un d'ells mata l'altre: la maledicció de l'anell ja és un fet. A la segona òpera, Wotan vol castigar Sigmund i Sieglinde, uns amants que, malgrat haver descobert que són germans, no deixen d'estimar-se. Envia la valquíria Brunilda per a escarmentar-los, però ella no ho fa. Aleshores Wotan castiga Brunilda a un somni etern sobre una muntanya rodejada d'un cercle de foc. Només podrà despertar-la un heroi que no tingui por. A la tercera òpera, apareix Sigfrid, el fill dels dos amants, que forja de nou l'espasa de Wotan i mata el gegant que posseeix l'anell. Ara aquell gegant és un drac que acaba morint en mans de Sigfrid. Després es dirigeix a rescatar Brunilda, ho aconsegueix i es declaren el seu amor. A la quarta i darrera òpera, Sigfrid "continua" fent actes heroics, però abans de marxar li deixa l'anell a Brunilda. Hi ha una sèrie de traïcions i enganys i finalment, Sigfrid és assassinat. En un acte d'amor suprem, Brunilda es llença sobre la pira en flames on està cremant el cos de Sigfrid i les flames pugen tan amunt que cremen el Valhalla.

David Puertas Esteve, divulgador musical

la temporada ibercamera agraeix el suport de: _____

amb el suport de

Generalitat
de Catalunya
Departament
de Cultura

Institut
Català de les
Empreses
Culturals

Ajuntament de
Barcelona

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

Pla de Recuperação,
Transformação e Resiliência

mitjans col·laboradors

LAVANGUARDIA

Cat *W*úsica

amb la col·laboració de

telinformática*

Soluciones Integrales

ibercamera col·labora amb

apropa
cultura
una porta
a la inclusió

ESCENA!25

#QUADERN
CULTURA

col·labora amb nosaltres

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini,
contacteu amb ibercamera@ibercamera.com

segueix-nos

organitza

Temporada Ibercamera, SAU

Ibercamera és una empresa de:

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 467, 1er 2a B - 08036 Barcelona

www.ibercamera.com

ibercamera@ibercamera.com

T. 93 317 90 50

Edició: Ibercamera, SAU

Imatge gràfica: Enric Satué

Disseny gràfic: Estudi Neus Pacheco

iber:Camera

proper concert

23/02/2026 – l'auditori

concertant de mozart
sinfonia varsovia
fumiaki miura, violí
pinchas zukerman,
violí, viola i direcció
bach / kilar / mozart / dvořák

t. 93 317 90 50

www.ibercamera.com